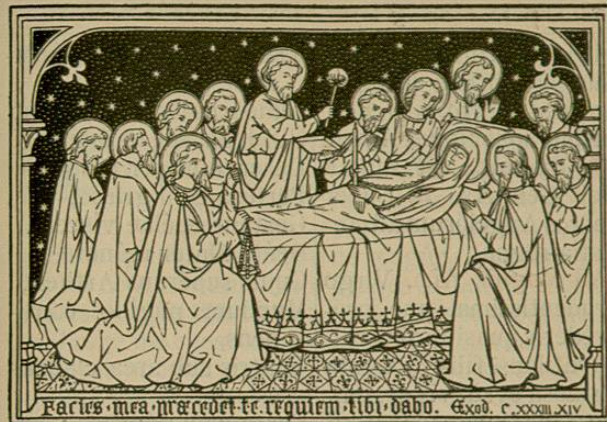

Assumpta est Maria in coelum :
gaudent Angeli, collaudantes
benedicunt Dominum. (Offertor. Miss.)

DIE XV. AUGUSTI.

In Assumptione B. Mariae Virginis.

DUPLEX I. CLASSIS.

Omnia hic non propria
ut in Festis B. M. V. per
Annum. [191]

IN I. VESPERIS.

Añae de Laudibus. 725.
Capitulum. Eccli. xxiv.

Réquiem
quæsivi, et in he-
reditate Dómini
morabor. Tunc præcepit,
et dixit mihi Créator óm-
nium : et qui creávit me,
requiévít in tabernáculo
meo.

Hymnus.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.
✠. Exaltáta est sancta
Dei Génitrix. ✠. Super
choros Angelórum ad cœ-
léstia regna.

Ad Magnif. Aña. Virgo
prudentissima, quo pro-
gréderis, quasi auróra val-
de rútilans? filia Sion tota
formósa et suávis es; pul-
chra ut luna, elécta ut
sol.

Oratio.

FAmulórum tuórum,
quæsumus Dómine,
delictis ignósce: ut qui tibi
placére de áctibus nostris
non valémus, Genitricis
Fílii tui Dómini nostri in-
tercessióne salvémur. Qui
tecum vivit.

**Et non fit Commemor.
S. Laurentii in utrisque
Vesperis, nec in Laudibus.**

AD MATUTINUM.

Invitat. Veníte adorémus
Regem regum, * Cujus
hódie ad æthéreum Vir-
go Mater assúpta est
cœlum. **Ps. Veníte. 2.**

Hymnus.

Quem terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædi-
cant

Trinam regéntem máchi-
nam,
Clastrum Mariæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugillo cónti-
nens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cœli núntio,
Fecúnda sancto Spírítui,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Exaltáta est * san-
cta Dei Génitrix, super
choros Angelórum ad cœ-
léstia regna.

Aña. Paradísi portæ * per
te nobis apértæ sunt, quæ
hódie gloriósa cum An-
gelis triúmphas.

Aña. Benedícta tu * in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui.

✠. Exaltáta est sancta
Dei Génitrix. ✠. Super
choros Angelórum ad cœ-
léstia regna.

Incipiunt Cántica canti-
córúm.

Lectio j.

Cap. j.

Sculétur me ósculo
oris sui: quia me-
lióra sunt úbera
tua vino, fragrántia un-
guéntis óptimis. Oleum ef-
fúsus nomen tuum: ideo
adolescéntulæ dilexérunt
te. Trahe me: post te cur-
rémus in odórem unguen-
tórum tuórum. Introdúxit
me Rex in cellária sua:
exultábimus et lætábimur
in te, mémores úberum
tuórum super vinum:
recti diligunt te. Nigra
sum, sed formósa, filia
Jerúsalem, sicut taberná-
cula Cedar, sicut pelles
Salomónis.

✠. Vidi speciósam sicut
colúmbam, ascendéntem
désuper rivos aquárum:
cujus inæstimábilis odor
erat nimis in vestiméntis
ejus: * Et sicut dies verni
circúmdabant eam flores
rosárum, et lília convál-
lium. ✠. Quæ est ista, quæ
ascéndit per désértum sic-
ut vírgula fumi, ex aro-
mátibus myrrhæ et thu-
ris? — Et sicut dies.

Lectio ij.

Nolíte me consideráre
quod fusca sim, quia
decolorávit me sol: filii

matris meæ pugnavérunt
contra me, posuerunt me
custódem in víneis: ví-
neam meam non custodí-
vi. Indica mihi, quem dí-
ligit ánima mea, ubi pas-
cas, ubi cubes in merídie,
ne vagári incípíam post
greges sodálium tuórum.
Si ignóras te o pulchérri-
ma inter mulieres, egré-
dere, et abi post vestigia
gregum, et pasce hædos
tuos juxta tabernácula
pastórum. Equitátui meo
in cúrribus Pharaónis as-
similávi te amíca mea.
Pulchræ sunt genæ tuæ
sicut túrturis: collum
tuum sicut monília.

✠. Sicut cedrus exaltáta
sum in Líbano, et sicut
cypréssus in monte Sion:
quasi myrrha elécta, * De-
di suavitátem odóris.
✠. Et sicut cinnamómum
et bálsamum aromati-
zans. — Dedi.

Lectio iij.

Murénulas áureas fa-
ciémus tibi, vermi-
culátas argénto. Dum es-
set Rex in accúbitu suo,
nardus mea dedit odórem
suum. Fascículus myrrhæ
diléctus meus mihi, inter
úbera mea commorábi-
tur. Botrus Cypri diléctus
meus mihi, in víneis En-

gáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? *** Vidérunt eam filíæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam.**
V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosárum, et lília convállium. — Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In II. Nocturno.

Añæ et Psalmi ut in Festis B. M. V. [198]

V. Assúmpa est María in cælum, gaudent Angeli.

R. Laudántes benedícunt Dóminum.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Orat. ij. de Dormitione B. Mariæ, post initium.

Lectio iv.

Hodie sacra et animáta arca Dei vivéntis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiescit in templo

Dómini, quod nullis est exstrúctum mánibus : et David exsúltat ejus patrens, et cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes glórificant, Principátus exsúltant, Potestátes collætantur, gaudent Dominatiónes, Thronifestum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódie Eden, novi Adam paradísium súscipit animátum, in quo solúta est condemnátió, in quo plantátum est lígnum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas.

R. Ornátam monílibus filíam Jerúsalem Dóminus concupívit : *** Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum.** **V.** Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circumdata varietáte. — Et vidéntes.

Lectio v.

Hodie Virgo immaculáta, quæ nullis terrenis inquináta est afféctibus, sed cœlestibus educáta cogitatióibus, non in terram revérsa est; sed, cum esset animátum corpus, in cœlestibus taber-

naculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem genuit; et ut filia véteris Adam, véterem senténtiam súbiit : (nam et ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit) ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

R. Beátam medicent omnes generatiónes : *** Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.** **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia.

Lectio vj.

Heva, quæ serpéntis suggestióri assénsus præbuit, partus dolore, et mortis senténtia damnátur, et in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem vere beatam, quæ Dei verbo aures præstitit, et Spíritus sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spirítalem salutatióem, sine voluptáte et viríli consórtio, Dei Fílium concépit, et sine dolore aliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo

mors devoráret? quómodo inferi suscíperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita suscépta est? Huic recta, plana, et fácilis ad cælum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic et minister meus erit, inquit vita et véritas Christus; quómodo non pótius Mater cum ipso erit?

R. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : *** Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.** **V.** Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. — Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In III. Nocturno.

Añæ et Psalmi ut in Festis B. M. V. [202]

V. María Virgo assúmpa est ad æthéreum thálamum. **R.** In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. x. g

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi. *Serm. xxvij. de
Verbis Domini, tom. x.*

SAnctum Evangelium cum legeretur, audivimus a femina religiosa susceptum esse Dominum hospitio; eaque Martha vocabatur. Et cum esset ipsa occupata in cura ministrandi, soror ejus Maria sedebat ad pedes Domini, et audiebat verbum ejus. Laborabat illa, vacabat ista. Illa erogabat, haec implebatur. Verumtamen Martha laborans multum in illa occupatione et negotio ministrandi, interpellavit Dominum: et de sorore sua conquesta est, quod eam laborantem non adjuvaret.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis, * Propterea benedixit te Deus in aeternum. **V.** Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo. — Propterea.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio vij.

Dominus autem pro Maria respondit Marthae: et ipse ejus factus est

advocatus, qui iudex fuerat interpellatus. Martha, inquit, circa multa es occupata, quando unum est necessarium. Maria meliorem partem elegit, quae non auferetur ab ea. Audivimus enim et interpellationem interpellantis, et sententiam iudicis. Quae sententia interpellanti respondit, susceptam defendit. Erat enim Maria intenta dulcedini verbi Domini. Intenta erat Martha quomodo pasceret Dominum, intenta Maria quomodo pasceretur a Domino. A Martha convivium Domino parabatur, in cuius convivio Maria jam jucundabatur.

R. Beata es Virgo Maria, Dei Genitrix, quae crediti sti Domino: perfecta sunt in te quae dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum: * Intcede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. **V.** Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. — Intcede. **Gloria Patri.** Intcede.

Lectio ix.

CUM ergo Maria suaviter audiret verbum dulcissimum, et corde intentissimo pasceretur, interpellato Domino a sorore

re sua, quomodo putamus eam timuisse, ne diceret ei Dominus: Surge, et adjuva sororem tuam? Mira enim suavitate tenebatur: quae profecto major est mentis, quam ventris. Excusata est, sedit securior. Quomodo autem excusata? Attendamus, inspiciamus, perscrutemur quod possumus, ut pascamur et nos. **Te Deum. 18.**

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Assumpta est * Maria in caelum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dominum.

2. Maria Virgo * assumpta est ad aethereum thalamum, in quo Rex regum stellato sedet solio.

3. In odorem * unguentorum tuorum currimus: adolescentulae dilexerunt te nimis.

4. Benedicta filia * tu a Domino: quia per te fructum vitae communicavimus.

5. Pulchra es, * et decora filia Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Capitulum. Eccli. xxiv.

IN omnibus requiem quaesivi, et in hereditate Domini morabor.

Tunc praecipit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus.

O Gloriosa Virginum, Sublimis inter sidera, Qui te creavit, parvulum Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit, Tu reddis almo germine Intrent ut astra flebiles, Caeli recludis cardines.

Tu Regis alti janua, Et aula lucis fulgida:

Vitam datam per Virginem Gentes redemptae plaudite.

Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, et almo Spiritu,

In sempiterna saecula.

Amen.

V. Exaltata est sancta Dei Genitrix. **R.** Super choros Angelorum ad caelestia regna.

Ad Bened. Añae. Quae est ista, * quae ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

Oratio.

FAmulorum tuorum, quaesumus Domine, delictis ignosce: ut qui tibi

placere de actibus nostris non valemus, Genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvemur. Qui tecum vivit et regnat.

Ad Primam in X. brevi
 V. Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM.

Capitulum. In omnibus ut supra. 725.

X. br Exaltata est,* Sancta Dei Genitrix. Exaltata est. V. Super choros Angelorum ad caelestia regna. Sancta. Gloria Patri. Exaltata.

V. Assumpta est Maria in caelum, gaudent Angeli. X. Laudantes benedicunt Dominum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. xxiv. b
 ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

X. br Assumpta est Maria in caelum,* Gaudent Angeli. Assumpta est. V. Laudantes benedicunt Dominum. Gaudent. Gloria Patri. Assumpta est.

V. Maria Virgo assumpta est ad aethereum thalamum. X. In quo Rex regum stellato sedet solio.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. xxiv. b
 IN platéis sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

X. br. Maria Virgo assumpta est,* Ad aethereum thalamum. Maria Virgo. V. In quo Rex regum stellato sedet solio. Ad aethereum. Gloria Patri. Maria Virgo.

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. X. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

IN II. VESPERIS.

Añae et Capitulum de Laudibus. 725. Psalmi et Hymn. ut in Festis B. M. V. per Annum. [191]

V. Exaltata est sancta Dei Genitrix. X. Super choros Angelorum ad caelestia regna.

Ad Magnif. Aña. Hódie Maria Virgo *caelos ascendit: gaudete, quia cum Christo regnat in aeternum.

Deinde fit Comm. S. Hyacinthi, ut infra. 731.

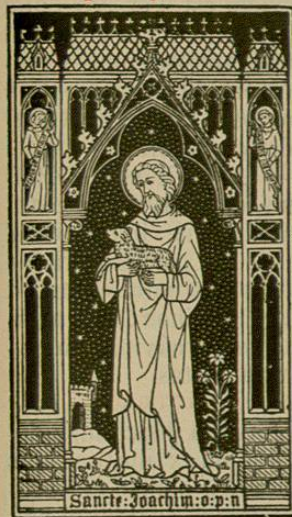
DOMINICA INFRA OCTAV.

ASSUMPTIONIS B. M. V.

S. JOACHIM

Conf. Patris ejusd. B. M. V.

Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. [97] praeter sequentia. (m. t. v.)

In j. Vesperis, V. Potens in terra erit semen ejus X. Generatio rectorum benedicetur.

Ad Magnif. Aña. Laudemus virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus: et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

Oratio.

DEus, qui praee omnibus sanctis tuis beatum Joachim Genitricis Filii tui patrem esse voluisti: concede quaesumus, ut cujus festa veneramur, ejus quoque perpetuo patrocinia sentiamus. Per eundem Dominum.

Et fit Commem. Dominicae tantum.

In j. Nocturno, Lectiones. Beatus vir. de eodem Communi ij. loco. [112]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Epiphánii Episcopi.

Orat. de Laud. Virginis, sub initium.

Tertio ib.

Eradice Jesse ortus est rex David, et de tribu regis David sancta Virgo: saneta, inquam, et sanctorum virorum filia: cujus parentes fuerunt Joachim et Anna; qui quidem in vita sua Deo placuerunt, atque etiam fructum ejusmodi germinaverunt, sanctam Virginem Mariam, templum simul, et matrem Dei. Joachim porro, Anna, et Maria, hi tres, Trinitati palam sacrificium laudis offerbant. Joachim enim

interpretatur præparatio Domini, eo quod ex illo præparatum sit templum Domini, nempe Virgo. Anna rursus similiter gratia interpretatur, propterea quod Joachim et Anna gratiam acceperunt, ut accedentibus precibus, talem fructum germinarent, sanctam Virginem adepti: Joachim siquidem precabatur in monte, et Anna in horto suo.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Sermo sancti Joannis Damasceni.

Orat. j. de Virg. Mariæ Nativ. circa principium.

Lectio v.

Quoniam futurum erat, ut Dei Genitrix et Virgo ex Anna oriretur, natura gratiæ fetum antevertere minime ausa est: verum tantisper expectavit, dum gratia fructum suum produxisset. Siquidem oportebat eam primogenitam in lucem edi, quæ rerum omnium con-

ditarum primogenitum, in quo omnia coagmentata sunt, paritura erat. O par beatum Joachim et Anna! Vobis omnis creatura obstricta est. Per vos enim donum, omnium donorum præstantissimum, Creatori obtulit, nempe castam matrem, quæ sola Creatore digna erat.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum,

* Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vij.

Exulta Joachim, quoniam ex filia tua filius natus est nobis: et vocatur nomen ejus magni consilii, hoc est, salutis totius mundi Angelus. Pudore afficiatur Nestorius, ac manum ori imponat. Puer hic Deus est. Quoniam igitur modo ea Dei Genitrix non sit, quæ peperit? Si quis sanctam Dei Genitricem non confitetur, a Deitate remotus est. Mea non est hæc oratio, quamquam alióqui mea: hanc enim divinissimam hereditatem a theólogo patre Gregório accépi. O bea-

tum par Joachim et Anna! ac profecto ex ventris vestri fructu immaculati agnoscimini, quemadmodum Christus quodam loco dixit: Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Ut Deo gratum erat ac dignum ea, quæ a vobis orta est, vitæ vestræ rationes instituistis. Caste enim ac sancte munere vestro functi, virginitatis thesaurum produxistis.

✠. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. j.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Damasceni.

Ex lib. 4. de Fide orthodoxa, cap. xv. de Domini genealogia, et sanctæ Dei Genitricis.

Quod Joseph ex Davidica tribu originem duxerit, sanctissimi Evangelistæ Matthæus et Lucas liquido demonstrarunt. Verum hoc inter eos discriminis est, quod Matthæus ex

Davide per Salomónem Joséphum deducit: Lucas autem per Nathan. At vero sanctæ Virginis ortum uterque silentio præterit. Quocirca scire operæ prætium est, nec apud Hebræos, nec apud Scripturam sacram hoc in more positum fuisse, ut mulierum genus recenseretur. Verum hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla uxores ex altera tribu accerseret. Ac proinde Joseph, qui ex tribu Davidica ortum trahébat, justitiámque colébat (hanc enim laudem ei tribuit divinum Evangelium) sanctam Virginem haudquáquam præter legis præscriptum despondisset, nisi ex eodem sceptro genus duxisset. Ob idque satis habuit Evangelista demonstrasse, unde Joseph ortum traxerit.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ✠. Ecce homo sine reuera, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Igitur ex stirpe Nathan filii David, Levi genuit Melchi et Panthérem. Panther autem genuit Barpanthérem (namque ita vocabatur), Barpanther rursus genuit Jóachim, Jóachim denique genuit sanctam Dei Genitricem. Rursus ex stirpe Salomónis filii David, Mathan ex uxore sua genuit Jacob : mórtuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, filius Levi, ac frater Panthéris, uxorem ipsius Mathan, quæ étiam Jacóbi mater erat, matrimónio sibi copulavit, atque ex ea genuit Heli : ita uterini fratres erant Jacob et Heli : ille nimirum ex tribu Salomónis, hic ex tribu Nathan oriúndus.

℞. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℞. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. **Glória Patri. Et vos.**

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Si vero hoc Festum transferri contigerit, legitur sequens

Lectio ix.

Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis liberis susceptis, e vita migravit : eaque de causa, Jacob ipsius frater, qui ex tribu Salomónis fluxerat, ipsius uxorem accepit, fratrique suo semen excitavit, ac Joséphum progenuit. Joséph itaque natura quidem filius Jacob erat a Salomóne oriúndus : legis autem ratione patrem habebat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cum ita sint, Jóachim lectissimam illam, ac summis laudibus dignam mulierem Annam matrimónio sibi copulavit. Verum, quemadmodum prisca illa Anna, cum sterilitatis morbo laboraret, per orationem ac promissionem Samuélem procreavit : eodem modo hæc étiam per obsecrationem et promissionem Dei Genitricem a Deo accepit, ut ne hic quoque cuiquam ex illústribus matrónis cederet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocabulum) Dóminam parit (id enim Mariæ nómine significatur). Ve-

re etenim rerum ómnium conditarum Dómina facta est, cum Creatóris Mater exstitit. Te Deum. 18.

In Laudibus, ℞. Potens in terra erit semen ejus. ℞. Generatio rectórum benedicetur.

Ad Bened. Aña. Laudemus virum gloriósum in generatione sua, quia benedictionem ómnium gentium dedit illi Dóminus : et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

Oratio ut supra. 727.

Comm. Dñicæ tantum.

In ij. Vesperis omnia de Communi, præter Orat. Comm. Domin. occurr.

DIE XVI. AUGUSTI.

S. Hyacinthi

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter sequentia. (m. t. v.)

Aña. Similábo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

℞. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui nos beati Hyacínthi Confessoris tui ánnua solemnitate lætíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr. ut dictum est in Rubrica ante Domin. iij. Augusti. 341.

In II. Nocturno.

Lectio io.

Yacínthus Polónus, nobilibus, et cristiánis paréntibus, in Camiénsi villa episcopátus Vratislaviénsis natus est. A puerítia lítteris instructus, post datam jurisprudentiæ, et sacris lítteris óperam, inter canónicos Cracoviénses ascítus, insigni morum pietáte, et summa eruditíone céteros antecélluit. Romæ in Prædicatórum órdinem ab ipso institútore sancto Domínico ascriptus, perféctam vivéndi ratióne, quam ab ipso didicerat, usque ad finem vitæ, sanctíssime retínuit. Virginitátem perpétuo cóluit : modéstiam, paciéntiam, humilitátem, abstinentiam, ceterásque virtútes, ut certum religiósæ vitæ patri-mónium, adamávit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℞. Justum de-

dúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Caritate in Deum fervens, íntegras sæpe noctes fundendis præcibus, castigandóque corpore insúmens, nullum eidem levaméntum, nisi lápidi innixus, sive humi cubans, adhibébat. Remíssus in pátriam, Frisáci primus in itinere amplíssimum sui órdis monastérium, mox Cracóviæ álterum eréxit. Inde per álias Polóniæ regni provincias áliis quátuor exædificátis, incredíbile dictu est quantum verbi Dei prædicatióne, et vitæ innocéntia apud omnes profecerit. Nullum diem prætermísit, quo non præclára áliqua fidei, pietátis, atque innocéntiæ arguménta præstiterit.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio bj.

Santíssimi viri stúdiu[m] erga proximórum salutem máximis

Deus miraculis illustrávit. Inter quæ illud insigne, quod Vándalum flúvium prope Visográdum aquis redundántem nullo navígio usus trajécit, sóciis quoque expánso super undas pállio tradúctis. Admirábili vitæ géneré ad quadragínta prope annos post professiõem perdúcto, mortis die suis frátribus prænuntiáto, ipso assumptæ Virgínis festo, Horis canónicis persolútis, sacraméntis ecclesiásticis summa cum veneratióne percéptis, iis verbis : In manus tuas Dómine : spíritum Deo réddidit, anno salutis millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo. Quem miraculis, étiam post óbitum, illústrem Clemens Papa octávus in Sanctórum númerum rétulit.

✠. Iste homo. [105]

In ij. Nocturno, Homilia.

Sancti Evangélij, fratres. de Communi. [108]

In Laud. fit Commem. Octavæ Assumpt. Aña. Quæ est ista. 725. et S. Laurentii, Aña. In cráticula. 704.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XVII. AUGUSTI.

In Octava
S. Laurentii.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die Festo, 695. præter Orationem et Lectiones.

Oratio.

Excita Dómine in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Laurentius Levíta servívit : ut eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum ... in unitate ejúsdem.

Pro S. Hyacinto, Aña. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

✠. Justum dedúxit.

Pro Oct. Assumpt. Aña. Hódie María. 725.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, ut dictum est in Rubrica ante Dominicam III. Augusti. 341.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem. Tract. xxvij. in fine.

Lectio iv.

Erti simus fratres, quia omnes, qui sumus in corpore Dómini, et manémus in

illo, ut et ipse máneat in nobis, in hoc sæculo necesse habémus usque in finem inter malos vivere : non inter illos dico malos, qui blasphemant Christum : raro enim jam inveniúntur, qui lingua blasphemant, sed multi, qui vita. Necesse est ergo, ut inter illos usque in finem vivámus. Sed quid est quod ait : Qui manet in me, et ego in illo? Quid, nisi quod Mártires audiébant : Qui perseveráverit usque in finem, hic salvus erit?

✠. Quo progréderis sine filio pater? quo Sacérdos sancte sine Diácono próperas? * Tu nunquam sine ministro sacrificium offerre consuéveras. ✠. Quid ergo in me displicuit paternitati tuæ? numquid degenerem me probásti? experire utrum idóneum ministrum elégeris, cui commisisti Domínici sanguinis dispensatióne[m]. — Tu nunquam.

Lectio v.

Quómodo mansit in illo sanctus Laurentius, cujus hódie festum diem celebrámus? Mansit usque ad tentatióne[m], mansit usque ad tyránnicam in-

terrogationem, mansit usque ad acerrimam comminationem, mansit usque ad peremptionem. Parum est : usque ad immānem excruciationem mansit. Non enim occisus est cito, sed cruciatus est in igne. Diu vivere permissus est: imo non diu vivere permissus est, sed tarde mori compulsus est. In illa ergo longa morte, in illis tormentis, quia bene manducaverat, et bene biberat, tamquam illa esca saginatus, et illo calice ebrius, tormenta non sensit.

R. Noli me derelinquere pater sancte, quia thesauros tuos jam expendi. * Non ego te desero fili, neque derelinquo : sed majora tibi debentur pro fide Christi certamina. **V.** Nos quasi senes levioris pugnae cursum recipimus, te autem quasi juvenem manet gloriosior de tyranno triumphus : post triduum me sequeris Sacerdotem Levita. — Non ego.

Lectio vij.

Dixerat autem illi Xystus Martyr sanctus, cujus diem quinto abhinc retro die celebravimus :

Noli mœrere fili : (Episcopus enim erat ille, iste Diáconus) noli mœrere, inquit, sequeris me post triduum. Triduum autem dixit, médium inter diem passionis sancti Xysti, et diem hodiernam passionis sancti Laurentii. Triduum est médium. O consolatio! Non ait, Noli mœrere fili, desinet persecutio, et securus eris : sed, Noli mœrere : quo ego præcedo, tu sequeris; nec consecutio tua differtur. Triduum médium erit, et mecum eris. Accipit oraculum, vicit diabolum, pervenit ad triumphum.

R. Beátus. 700.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xij. d

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. lxxvj. in Joannem.

Dulcis præsens vita est, et multæ plena voluptatis, non tamen omnibus, sed iis tan-

tum, qui illi sunt affixi. Quod si quis in cœlum suspexerit, et quæ ibi præclara sunt, contemplatus fuerit, statim hanc contemnet, ac nullius præti existimabit. Nam et corporum pulchritudo, quoad pulchrius non deprehenditur, in admiratione habetur : cum vero aliud præstantius apparuerit, illa prior despicitur. Quod si illam pulchritudinem etiam nos intueri voluerimus, et cœlestis regni speciem considerare, confestim nos hujus sæculi vinculis dissolvemus.

R. In craticula te Deum non negavi. * Et ad ignem applicatus te Dóminum Jesum Christum confessus sum. **V.** Probasti Dómine cor meum, et visitasti nocte. — Et ad ignem.

Lectio viij.

Vinculum namque est terrenarum rerum affectio : ad cujus dissolutionem ut nos induceret Christus, quid dicat, attende. Qui amat animam suam, perdet eam : et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Enigmati simile hoc dictum videtur : non tamen ita est, imo

vero præcipuæ sapientiae plenum. Et quomodo qui amat animam suam, perdet eam? Qui absurdus ejus cupiditatibus obtemperat, qui præter debitum ei indulget : quemadmodum e contrario, qui odit eam in hoc mundo, custodit eam; hoc est, qui non paret ei, cum noxia jubet.

R. O Hippolyte, si crederis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesauros tibi ostendo, et vitam æternam promitto. **V.** Beátus Laurentius Hippolyto dixit : Si credis in Dóminum Jesum Christum. — Et thesauros. **Gloria Patri. Et thesauros.**

Lectio ix.

Et non dixit, Qui non paret, sed, Qui odit. Sicuti enim quos odio habemus, ne vocem quidem audire, nec vultum eorum videre æquo animo patimur : ita et animæ, si quid præter Dei voluntatem nobis imperat, vehementer aversari oportet. Cum enim jam de morte ad eos verba facturus esset, de morte videlicet sua, et prævideret eorum tristitiam et excruciationem, per excessum doloris est, inquiens : Qui dico, si

mortem meam generose non ferētis? nisi vos ipsi moriāmini, nullum vos sequētur emolumentum.

Te Deum laudamus. 18.

In Laud. fit Commem. Octavæ Assumpt. Añā. Quæ est ista. 725.

In ij. Vesp. fit Commem. Octavæ Assumpt. Añā. Hódie Maria Virgo. 726.

et S. Agapiti Mart. Añā. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non tímuit: fundatus enim erat supra firmam petram. ✠. Glória et honóre.

Oratio.

Lætetur Ecclēsia tua, Deus, beāti Agapiti Mártyris tui confisa suffrágiis: atque ejus precibus gloriōsis et devota permāneat, et secūra consistat. Per Dóminum nostrum.

DIE XVIII. AUGUSTI.

Die iv. infra Octavam Assumptionis B. M. V.

In I. Nocturno.

De Canticis canticorum.

Lectio j.

Cap. iv.

Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque

eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascendérunt de monte Galaad. Dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascendérunt de lavacro, omnes gemellis fetibus, et sterilibus non est inter eas. Sicut vitta coccinea, labia tua: et eloquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ, absque eo, quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ edificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium.

✠. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. ✠. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatis myrrhæ et thuris? — Et sicut dies.

Lectio ij.

Tota pulchra es amica mea, et macula non est in te. Veni de Libano sponsa mea, veni de

Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! Pulchriora sunt úbera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata.

✠. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypræssus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ✠. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. — Dedi.

Lectio iij.

Favus distillans labia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuæ paradisi malorum punicorum cum pomorum fructibus. Cyprum cum nardo, nardus et crocus, fistula et cinnamomum cum universis

lignis Libani, myrrha et aloe cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.

✠. Quæ est ista. 722.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Joannis Damasceni.

Orat. ij. de Dormitione Deiparæ, sub finem.

Lectio iv.

X antiqua accipimus traditione, quod tempore gloriöse dormitiōnis beatæ Virginis, universi quidem sancti Apóstoli, qui orbem terræ ad salutem Géntium peragrabant, momento temporis in sublime elati convenérunt Jerosólymis: cumque illic essent, eis visio apparuit angélica, et audita est psalmódia cælestium potestatum; et sic cum divína glória in manus Dei sanctam tradidit animam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffabili quadam ratione suscepit, cum angélica et apostólica hymnódia elatum, in lóculo fuit depositum Gethsémane: quo in loco Angelorum cantus mansit tres dies continuos.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filiae Sion, beatíssimam praedicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum. **V.** Astítit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et vidéntes.

Lectio v.

Post tres autem dies angélico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli, (cum unus Thomas qui absúerat, post tértium diem venísset, et quod Deum suscepérat, corpus adoráre volúisset) túmulum aperuérunt : sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cum ea autem tantum invenísset, in quibus fúerat compósitum, et ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, loculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefacti miraculo, hoc solum cogitare potuérunt, quod cui plácuít ex María Vírgine carnem súmeri, et hóminem fieri et nasci, cum esset Deus Verbum, et Dóminus glóriæ : qui post partum incorruptam servávit ejus vir-

ginitátem, eidem étiam plácuít et ipsius, postquam migrávit, immaculátum corpus, incorruptum servátum, translatióne honoráre ante commúnem et universálem resurrectiónem.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. — Quia.

Lectio vij.

Aderant tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus Episcopopus Ephesiórum, et Dionysius Areopágita, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipse quoque tunc áderat, scripsit ad prædictum Timótheum, sic dicens : Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos sacrórum Antístites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitæ princípium dedit, et Deum suscepit, conveníssemus : (áderat autem et Dómini frater Jacóbus, et Petrus, supréma et antiquíssima theologórum

súmmitas) et viso sacro corpore, plácuít ómnibus, prout quisque póterat, hymnis celebráre infinitam bonitátem divínæ poténtiæ.

R. Beáta es. 723.

In III. Nocturno.

Léctiosancti Evangelíi secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. x. g

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et reliqua.

De Homíllia sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. xxvij. de Verbis Dñi, paulo ante med.

Ene Martha circa corporalem Dómini, quid dicam, necessitátem, an voluntátem? ministrábat carni mortáli. Sed quis erat in carne mortáli? In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Ecce quod María audiébat. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Ecce Martha cui ministrábat. Ergo María meliorem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Hoc enim elégit, quod semper manébit,

ídeo non auferétur ab ea. **R.** Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te filiae regum in honóre tuo. — Proptérea.

Lectio viij.

Circa unum María se volúit occupári. Jam tenébat : Mihi autem adhærere Deo bonum est. Sedébat ad pedes cápitis nostri. Quanto humílius sedébat, tanto ámplius capiébat. Cónfluit enim aqua ad humilitátem convállis, dénatat de tumóribus collis. Non ergo Dóminus opus reprehéndit, sed munus distínxit. Circa multa es occupáta : porro unum est necessárium. Jam hoc sibi María elégit.

R. Beáta es Vírgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. **V.** Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. — Intercéde. **Gloria Patri.** Intercéde.